

סמ"ר מליק גדליהו הלל (גדליה)

6901839

בן פנינה ושמחה

נולד ב- כ"ט סיוון תש"מ 13.6.1980

התגייס לצה"ל ב- 16.11.1999

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ח ניסן תשס"ב 9.4.2002

בעת פעילות מבצעית בגינין.

מליק גדליה,

בן שמחה צדוק ופנינה רוז. נולד ביום כ"ט בסיוון תשי"ם (13.6.1980) בירושלים. אח למשה, לאבינעם וללאה-עדינה. את שמו קיבל מן הפסוק בתהילים קמ"ה: "גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר".

גדליה גדל בקרית ארבע, יישוב כפרי שאיפשר לו מגיל ינקות להתחבר אל הטבע, לנדוד חופשי בגינות ובשדות סביב ביתו, מוקפים בעמקים ובהרי חברון, נטועי הכרמים. הוא הרבה לבלות ולטייל בחוץ, תחת השמים ובאוויר הצלול. בשנות לימודיו בתלמוד תורה 'חברון' ובבית-הספר הממלכתי-דתי בקרית ארבע, גדליה הרחיב אופקיו בקריאה בספרייה המקומית. הוריו תמיהים כיצד רכש את השפה האנגלית ברמה של שפת אם היות שבבית דיברו איתו רק עברית. אחרי הבר-מצווה עבר גדליה ללמוד בישיבה התיכונית בחיספין שברמת הגולן. בסוף כיתה י' פרש מספסל הלימודים בהסבירו כי דוחקת לו השעה ואת בחינות הבגרות יעשה באופן עצמאי. וכך עשה. באותה תקופה עבד גדליה כטכנאי ומתכנת מחשבים וניהל חברה בשם 'קומפיוטיק', למכירה, התקנה, הדרכה ותיקון מחשבים בגולן.

בשנים 1998-1999, למד גדליה שנה במכינה הקדם צבאית למנהיגות במעין ברוך שבגליל העליון, שם התוודע ליפרויקט גולני ובנובמבר 1999 התגייס לצה"ל לחטיבת 'גולני', גדוד 'הבוקעים' 51.

במהלך שירותו גדליה הועלה לדרגת סמ"ר. הוא צורף לקבוצת ההסברה בבקו"ם למען גיוס ליגולני. בעבודת צוות שגדליה ארגן, ובשיחות עם המתגייסים, הוא הצליח להעלות את אחוז המתגייסים לחטיבת 'גולני' באופן משמעותי. לפני מבצע 'חומת מגן' בסוף מרס 2002, גדליה היה בירגילה. בשומעו כי יוצאים למבצע, מיד התנדב ויצא ליחידתו שלחמה ככוח קדמי ברמאללה. בפלישה למוקטעה, משכן הרשות הפלשתינית, גדליה הזדרז ומצא את המפתחות החבויים וכך נפתחו המשרדים. בהיכנסו לחדר המחשבים, בדק מסופים והחל מפרק את הכוננים שהכילו מידע רב. החומר שנאסף באותם משרדים שימש לחשיפת הקשר של הרשות הפלשתינית להפעלת טרור.

גדליה הגיע לביתו למנוחה קצרה לאחר הקרב ברמאללה ומיד המשיך לגינין. הוא ידע כי תפקידו כקשר סמג"ד כרוך בסכנה אישית רבה. בשבעת ימי הלחימה הרצופים בגינין ועד נפילתו, השרה על הקצינים ועל החיילים רוח טובה, ועזר במשימות השונות בעילות ובראש גדול.

בסוף יום כ"ז בניסן תשס"ב (9.4.2002), בעת השקיעה, גדליה נפגע ונהרג מכדור של מחבל. הוא היה החייל האחרון שנהרג בגינין בקרבות 'חומת מגן'. חודשיים לפני שמלאו לו עשרים-ושתיים הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. בני המשפחה הקימו לזכרו של גדליה את עמותת 'יד גדליה'. הקרן אוספת תרומות ומפנה אותן לתחומים שהיו קרובים לליבו של גדליה: עזרה לנכים ולמוגבלים, חלוקת מזון לחיילים ממשפחות מעוטות יכולת, חלוקת ספרי עיון במקורות לחיילים הקרביים, הקמת בית-כנסת נייד ליחידות בצה"ל ועוד. מתנדבי העמותה, חבריו של גדליה, מארגנים ומבצעים פעילויות למען נוער במצוקה באזור ירושלים.

הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות.

חטיבת גולני

אימונים
שלב א'

השבועה

אימונים
שלב ב'

טקס קבלת
כומתה

המבצע בו נפל

רוני שקד

על מחנה ג'נין

קללת ג'נין

הלחימה במחנה הפליטים בג'נין מציבה בפני חיילי צה"ל משימה קשה מיוחדת: סמטאות צפופות, עשרות מטעני-נפץ מפוזרים בכל מקום, נחישות של מתאבדים, והכול תוך ניסיון להימנע מפגיעה באוכלוסייה המקומית

המחנה כולו מעבדה אחת גדולה ליצור חומרי-נפץ. עוד לפני שלושה שבועות סיפר אחד התושבים כי "המחנה הפך לבית-חרושת אחד גדול, שבו כל ילד בן 14, כל אישה, מייצרים מטעני-חבלה. הייצור מתבצע בבתים, בסמטאות, ברחובות ובכיכרות המחנה".

הפלשתינים הטמינו את מטעני-החבלה בכל פינה בעיר, בכניסות, בסמטאות, על עמודי חשמל, במכוניות חונות וגם בבתים פרטיים, במיוחד באלה שהערכה היתה כי כוחות צה"ל ייכנסו אליהם.

נשק ותחמושת נאספו מכל רחבי נפת ג'נין. מבוקשים מכ-פרי האיזור נקראו להשתתף במערכה. במחנה נאגרו מוזן, מים ותרופות על-ידי כל משפחה בנפרד וגם על-ידי הוועדה הלאומית האיסלאמית, המנהיגה את האינתיפאדה במחנה. עוד טרם החלו הקרבות הוחלט על איחוד כוחות. פת"ח, חמאס וג'יהאד הפכו לכוח אחד תחת השם "ההתנגדות הפלשתינית".

מחנה הפליטים ג'נין הפך בימים האחרונים לעוד מיתוס שלשתיני, סמל של לחימה פלשתינית עיקשת תחת הסיס"מ "ניצחון או מוות".

לא רק כושר העמידה והמוטיבציה הגבוהה של הפלשתינים עושים את הלחימה של צה"ל בתוך מחנה הפליטים ג'נין כליך קשה ומסוכנת.

המחיר הכבד בשמונת ימי הלחימה-נגבה גם בגלל התנאים הפיזיים במחנה: על קצת יותר מחצי קמ"ד מתגוררים כ-18 אלף תושבים, הרבה מאוד ילדים, בבתים קטנים של לא יותר משלוש קומות ובשטח שיש בו רק כמה דרכים שבקושי ניתן לכנותן כבישים והרבה הרבה סמטאות סבוכות, צרות, בנויות כמבורך.

התנאים האלה מחייבים לחימה מבית לבית, לעיתים מחדר אחד לחדר שני. זאת תוך מגבלה של שימוש בסיוע אווירי וארטילרי, מתוך רצון להימנע ככל האפשר בפגיעה באוכלוסייה.

המחבלים התכוננו היטב למערכה. בחודש האחרון היה

משוריינים ישראלים, אתמול
בחוצות ג'ניו. בכירי
המבוקשים ממשיכים להתבצר
במחנה הפליטים ומסרבים
להיכנע (צילום: אריאלי)

התקפה לילית

אמש בג'נין: חייל נוסף נהרג

חלון המבנה, למקום שבו היו מרוכזים לוחמי גר לני. אחרי כך הוא נמלט מהמקום.
11 קצינים וחיילים שהיו ליד החייל שנרג, ובהם מפקד הגרוד, סא"ל אופק – נפצעו קל. מר" ביתם פונו לטיפול רפואי. סא"ל אופק סירב להי תפנות, והתעקש להישאר בשטח עם לוחמיו.
עמיר רפפורט

בדלתקה נוספת על מוחות צה"ל במוח- נח"הפליטים ג'נין נהרג אמש חייל מגרוד של גולני.
ההתקפה התרחשה סמוך ל-7:30 בערב, כא שר פלשת'ני הצליח להתגנב לקרבת בית ששיי מש כחפ"ק (חדר פיקוד קדמי) של הגרוד. מתח קיר ראשוני עולה כי הוא השחיל מטען נפץ דרך

הסוכנות היהודית לא"י

משתתפים באבלם של עוברנו
שמחה מליק ומשפחתו
על מות הבן

סמ"ד

גדליהו הלל מליק

הי"ד

שנפל בקרב בג'נין

סמ"ר גדליה מליק (22)

הגדיר את עצמו "לוחם הומאני"

גדליה הלל מליק ז"ל לא היה אמור לחיות בג'נין. למעשה, הוא לא היה אמור בכלל לחיות לוחם בשל בטיח רשואית.

אולם גדליה, שבעוד חודש היה אמור לחגוג את יום-ההולדת ה-22 שלו, התעקש להיות קרבי, ושיי מש כקשר-מג"ד בגולני. הוא תמיד הגדיר את עצמו "לוחם הומאני".

גדליה, שנהרג שלשום בג'נין, נולד וגדל בקריית ארבע. הוא למד בישיבה תיכונית, אולם החליט לעזוב את בית-הספר בכיתה י', השלים לבד את הבגרויות והקים חברת מחשבים. לפני גיוסו למד במכינה הקדם-צבאית הרתית-חילונית במ"עיון ברור.

משה, אחיו של גדליה, סיפר אתמול: "גדליה היה בחור מוכשר מאוד, שניגן על פסנתר וכתב שירים. ידענו תמיד איפה הוא נמצא, וידענו מה הם הסיכויים שיש שהוא לוקח על עצמו. מו. מייד כשנודע ש-13 חיילים נהרגו בג'נין, נכנסתי לאינטרנט וגיי

ליתי שהוא לא בין ההרוגים. התקשרתי לכל הקרובים שלנו בחו"ל כדי להרגיע אותם, וכמה שעות אחר-כך התברר שהוא נהרג בתקרית אחרת."

גדליה הובא אתמול למנוחות בכיתת-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים. הוא הותיר אחריו חר"ים, שמחה ופנינה, ושלושה אחים, אבינועם, משה וליאה.

שיר-לי גולן-מאירי

פלוגתו של מליק

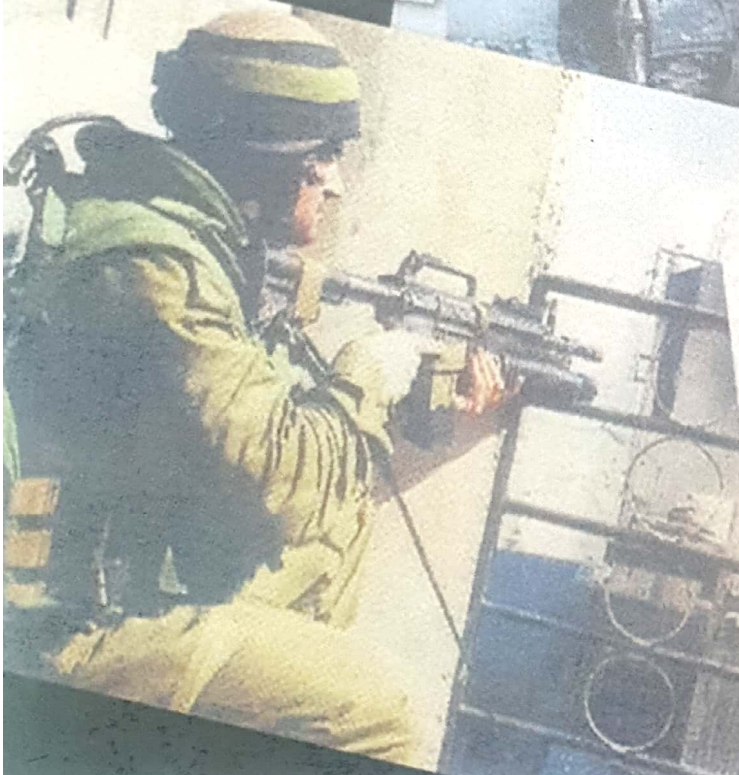

הצילומים האחרונים של סמ"ר גדליה

התמונות נלקחו מתוך
פרויקט "זיכרון אחרון", שיתפרסם
ביום ראשון הקרוב במסגרת מוסף
יום הזיכרון ב"ידיעות אחרונות".
הגיליון יוקדש לתמונות ולמכתבים
שהותירו אחריהם חללים במערכות
ישראל ובפעולות איבה

כשסמ"ר גדליה מליק הוקפץ עם פלוגתו לג'נין במהלך מבצע
"חומת מגן", הוא לא שכח לקחת גם את המצלמה שלו. תוך כדי
הלחימה הסוערת, מליק תיעד הכל: את הקרבות בסמטאות
הצפופות, את חבריו לנשק ואת האוכלוסייה המקומית,
עד שכדור פלסטיני פגע בו - והוא נהרג. ערב יום הזיכרון,
הצילומים האחרונים של סמ"ר גדליה מליק ז"ל יוצאים לאור

חשופים בצריח
טנק של צה"ל ברחובות
הצרים של ג'נין. "הלחימה
בג'נין התנהלה בשטח צפוף
במיוחד", משחזרים חבריו
של מליק לפלוגה. "בכמה
מקרים רוחב הרחובות
בקושי איפשר לטנקים
לעבור והפך אותם למטרות
קלות יחסית לטרוריסטים"

נוף מהמרפסת
לחימה בתוככי ג'נין. "נלחמנו בג'נין
ממש מבית לבית, בניסיון להוריד
למינימום את מספר האזרחים הנפגעים.
כאן, בתמונה שצילם גדליה, אפשר
לראות את הצפיפות במחנה הפליטים
ואת הקושי בסוג כזה של לחימה"

הקשיבו, הקשיבו

לוחם קורא לחמושים לצאת
מבתי אזרחים. "כדי למנוע
פגיעה באוכלוסייה האזרחית,
כרזנו להם בכל פעם וביקשנו
שייצאו מהבתים שבהם
הסתתרו"

קודקוד, שומע?

חפ"ק גדוד 51 במהלך
הלחימה. "החפ"ק
בראשות המג"ד אופק
בזכריס והסמג"ד
יניב עשור מתכננים
אסטרטגית את
ההמשך. אפשר לראות
שאפילו במצבים
כאלה, כשהמתח רב,
החיילים מנסים לשמור
על ההומור ולהקל את
האווירה"

בדו האש

אזרחים פלסטינים שנקלעו לתוך הלחימה. "ילד ואמו עוזבים את
הבית שאליו נכנסו חיילי צה"ל ועוברים למקום בטוח יותר"

שומר הסך

גדליה מליק ז"ל
בפעולה. "גדליה שומר
על הכניסה לבית
שתפסו החיילים,
בתמונה שצילם אחד
החברים ליחידה. אגב,
הבית הזה מצוי בסמוך
למבנה שבו ייהרג מליק,

קלוז-אפ אחרון

היום היו קוראים לזה
בוודאי "סלפי": גדליה
מצלם את עצמו. "גדליה
היה ההרוג האחרון בג'נין
במבצע 'חומת מגן'. כאן
הוא כנראה רצה לתעד
את עצמו, אחרי שעות
ארוכות של לחימה, ללא
שינה. זאת התמונה
האחרונה של גדליה ז"ל"

מטען התפוצץ בחפ"ק בשעה שהיו בו קצינים בכירים
 באירוע שבו נהרג אמש חייל גולני גדליהו מליק היו עלולים להיפגע גם קצינים
 בכירים: מחבלים השליכו מטען חבלה לתוך חדר הפיקוד הקדמי, בעת שמפקד
 אוגדה ומג"ד שהו בתוכו
 פליקס פריש

הלחימה בג'נין

באירוע שבו נהרג אמש (ג') חייל גולני, סמ"ר גדליהו מליק, היו עלולים להיפגע גם קציני צה"ל בכירים.

מליק נהרג כאשר מחבלים השליכו מטען לתוך חדר הפיקוד הקדמי (חפ"ק) של מפקד גדוד 51, סא"ל
 אופק בזכריס, שהוצב בעומק מחנה הפליטים ג'נין. במקום נכח מפקד אוגדת געש, תא"ל אבי אזולאי,
 שהגיע לבקר את לוחמי החטיבה המצויה תחת פיקודו.

הקשר של מפקד הגדוד, גדליהו מליק, נהרג מהתפוצצות המטען. עוד עשרה חיילים וקצינים נפגעו,
 אחד מהם באורח קשה, שניים באורח בינוני והאחרים באורח קל וקל מאוד.

מיד לאחר השלכת המטען פתחו החיילים באש לעבר המחבלים, ולאחר חילופי אש קצרים הסתערו
 החיילים על המחבלים והרגו אותם.

סמל ראשון גדליהו מליק בן 21 מירושלים נהרג אמש בפעולה בג'נין

סמל ראשון גדליהו מליק בן 21 מירושלים נהרג אמש בפעולה במחנה הפליטים בג'נין. הלוחית
 תתקיים הערב בשעה 17:30 בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. אתמול בבוקר נהרגו עוד 13
 חיילי מילואים במארב במחנה הפליטים בג'נין.

מתוך ספר סיום מסלול פלוגה ב' נוב' 9 (51)

**גדליה "אפרוח מרות"
 מליק**

פק"א - סמ"כ

יש"ב - ירושלים

משפט - לא מקדריס אלתן מספיק"

כע"ב 20 שנה - קרה ואמשה כבר לפני

19 וצ"י שנים)

טל' - 052-285024

בגרזאים מהעומק ניסה אירח

כראש מסרות או כמה שערות

הגבר'ה קוראים או צה"ב וצ"י

ועל טעויות הוא תמיד מעיר

אך כשצ"ייה מתג'י אע"ב

כואם נתנים או כב"ב

דברי עודד ארם הרס"פ לפלוגה

קודם כל אני גאה בכל אחד ואחד מכם שעבר תקופה קשה ובסופה סיום המסלול. למרות שאני אוהב את כולכם רציתי להגיד לכם שלפעמים הייתם מפונקים ובכינינים ובהמשך לא ידאגו לכם כמושדאגנו לכם פה, לכן אף פעם בקיים שלכם אל תשכחו מאיפה באתם. שתעלו לותיקות אל תשכחו את מה שאני והסגל ניסינו להעביר לכם.

שתהיו צעירים ותטחנו צעירות תעבירו את הבאסה בסבבה. וכשתהיו ותיקים אל תעשו לצעירים מה ששנאתם שעשו לכם כשהייתם צעירים אתם יכולים לשאול את שחר ערוסי מה הוא עבר בשבועיים שהיה מסופח למפלג ותבינו שהצעירות זה שטויות.

לכל אלה שהולכים להיות מ"כים תדאגו לחיילים שלכם ורק אח"כ תדאגו לעצמכם ואל "תתחפשו" כי להיות מ"כ זו עבודה קשה.

פלוגה ב' תשמרו על קשר בין כל החברים אפילו שתפוצלו בין הפלוגות השונות בגדוד, רובאית מסייעת ומפקדה כי זה חשוב מאוד ולאורך כל השירות שלכם תלווה אתכם העובדה שאתם מחזור נוב' 99.

לכל שומרי המצוות שתראו את האור ותגיעו לדרך האמת. בסוף מסלול שלכם אני עוד לא בטוח מה אעשה אבל אני עוד אסתובב בגדוד ועל כל בעיה שתעלה לכם תמיד אפשר לפנות אלי כמו שיכלתם במסלול.

תשמרו על עמצכם ועל קשר, בהצלחה בכול אשר תיפנו

הרס"פ עודד ארם

רק בשבת 6394096 - 04

דברי הפלוגה לרס"פ עודד ארם

היית איתנו מתחילת המסלול ותמיד ראינו אותך כדמות מאיימת שאין להתעסק איתה. בכל ארוחה היינו שותקים כדגים כאשר לחדר האוכל היינו נכנסים, ומי שהיה פוצה את פיו ישר לקדר על הכביש היה יוצא. לא ויתרת ונלחמת נגדנו, הכנסת לנו משמעת ברזל והכרה כי אנו לא עוד ילדים של אמא אלה ילדיך, ופה לא נעשה בית-זו... אלא נעבוד קשה ונסתום פיות.

את הפלוגה תמיד דאגת לדגם ויחד עם המפל"ג עונשים מקוריים הנחת עלינו, חשבנו שכל תפקידך הוא להטיל מורא על הפלוגה אך עד מהרה הבנו מה פה פועלך. השקעת בנו את כל זמנך ימים ולילות, דאגת לנו, עשית רבות למעננו, השלמת ציוד לכולנו ואנו לא ידענו.

שיטת החינוך שלך הצליחה, אנו הפכנו לפלוגה ממושמעת של הרס"פ, שהצליח לגרום לחייליו לחייך איתנו וממנו, אך יחד עם זאת לדעת מהם הקווים האדומים שאסור לחצות אותם. תודה רבה לך על כל ההשקעה ומה שנתת מעצמך בשבילנו מאחלם בהצלחה בהמשך שירותך הצבאי.

סיירת סריקות וריקון פחים

חיילי פלוגה ב' נוב' 9 51

דברי המ"מ שי חפצדי למחלקה

זהו סיימנו מסלול, מכל התקופת שעברתי בצבא השנה ושתיים האחרונות הייתה התקירה הכי מהנה, יפה ומאתגרת.

שנה ושתיים קדחתי לכם שאתם המחלקה הכי טובה, אני בטוח שלחלקכם כבר נמאס לשמוע אבל בשבילי תמיד תהיו המחלקה הכי טובה, מחלקה מספר 1.

אחד הדברים הכי חשובים בצבא ובחיים בכלל זה השאיפה להצטיינות, לכל מקום ולכל תפקיד שאליו תגיעו, תזכרו זאת רק כך תצטיינו ותהנו ממה שאתם עושים. אני בטוח שכולכם תצליחו בכל מקום שאליו תגיעו, תשקיעו, תהנו ותהיו גאים להיות חי"רניקים. הרבה אנשים מתביישים להגיד את זה אבל לפי דעתי שמירה על המולדת זה לא משהו שצריך להתבייש בו.

חלקים רבים מהמסלול ישארו חרוטים אצלי- מסעות (מסע תג, "מסע מים", מסע כומתה), בוחני פלוגה, שדאות חורף - מסע פילים, תרגילים וגם סתם משחקי כדורגל בבקעות.

לאלה מביניכם שייהיו מפקדים (חצי מחלקה) היו לכם הרבה מפקדים מאוד מוכשרים ומאוד טובים. כל מפקד שהוא בעל תכונות ואופי שונה. אני מקווה שתקחו את התכונות הטובות של כל מפקד ותהיו המפקדים הכי טובים שאתם יכולים להיות ואין יותר טובים ממכם. מסלול הפך רבה ממכם מנערים לאנשים בוגרים, אני מקווה שהשפעת ליטובה על כל אחד ממכם ושהדברים האלה ישמרו ולא ילכו לאיבוד בהמשך (וותיקות). תמיד תנסו להשפיע ולשנות לכיוונים הנכונים ואל תתנו לאנשים לשנות אותכם.

אני מאחל לכולם בהצלחה בהמשך ואני מקווה שתשמרו על קשר.

אוהב אותכם מחלקה 1

שי חפצדי מ"מ 1

טל: 053-807062, 02-7335341

דברי המחלקה למ"מ שי חפצדי

מאוד קשה לסכם תקופה של 14 חודשים עמוסים על גבי כמה שורות אך אין ברירה ונסה לתמצת את הערכתנו לך בדף זה.

אנו זוכרים אותך עוד המיום הראשון לא הכרנו אותך אבל ידענו שהנה זה ששם האו המ"מ. ראינו בך כאב החדש שלנו, זה שנשמע ונעשה את כל מבוקשו ונשתדל להיות הכי טובים שאפשר כי זה רצונו. ואכן בהנהגתך היינו הכי טובים שרק אפשר עוד הבתחלה בשדאות א' בבוחן כנה לקחו שלושת הכיתות מהמחלקה את שלושת המקומות הראשונים. בהמשך לקחנו את בוחן המחלקה. ועם הנוסחה שלך שכללה משמעת מחלקתית ועצמית גבוהה מאוד, עזרה אחד לשני, הגינות, הקשבה, ומקצועיות - אתה הפכת אותנו מחבורה של ילדים, לקבוצה של לוחמים מקצועיים שעשת דברים שלא האמינה כלל שתעשה.

הגנת עלינו ותמיד קימבנת אותנו ביציאות לעומת שאר המחלקות, אך תמי שהיה צריך להעניש היית יודע לעשות זאת קשה מכולם לא הסכמת שנעבור את הקווים האדומים שהצבת. היית עם ראש פתוח שרוצה להקשיב, ובשיחות מחלקה דחקת בנו לדבר להגיד מה מפרעי לנו ומה אפשר לייעל בשביל שניהיה קבוצה אמת ללא דרגים - קבוצה מנצחת ואכן היינו המחלקה המצטיינת של הבא"ח.

המצטיינים הפלוגתיים תמיד הגיעו מהמח' שלנו, ווידל היה מפקיד בידנו את המשמיות הכי קשות והכי אחראיות כי סמך עלינו.

אז הנה כאן ועכשיו דרכינו נפרדות, אחרי מסלול קשה אך רבוי אושר ריגושים וסיפוק. חלקנו ילכו לפלוגה המסייעת או לרובאית וחלקנו יהיו המפקדים של המחר. אנו מכירים אותך מספיק טוב בשביל לדעת שתצליח בהמשך הקריירה הצבאית שלך.

מקווים שתשמור על קשר
אוהבים ומוקירים
שלך מחלקה 1

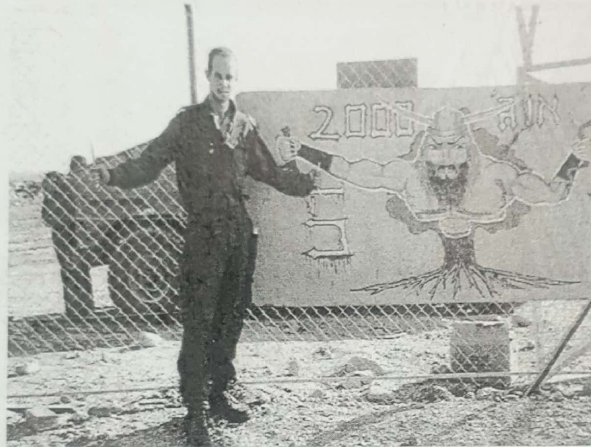

דבר המ"כ גדליה מליק למחלקה

חבורת "יו"ל 7" היקרה,

סיפורים ומורקיים משותפים אין לנו הרבה, כי בסך הכל היינו ביחד לזמן קצר, אז אני אסתפק בשאיפות והשגים. כבר בשיחות האישיות שעשיתי איתכם לפני תחילת הקו, איד שנכנסתי לתפקיד, דיברתי על כשירות של לוחם לפעילות מבצעית שכוללת גם מרכיב חשוב של משמעת, תמיד כשמדברים על משמעת צריך להכין שיש לה מחיר לא נעים. משמעת היא עול שרוב בני האדם לא אוהבים, אולם היא הכרח במסגרת הצבאית ובלעדיה לא מנצחים במלחמה. אני מקווה שבתוכם הבנתם שהכל למענכם ונעשה רק מאכפתיות. מפקד שלא מעניש ולא מוכיח הוא אותו מפקד שהכי קל לאהוב אבל כנראה שגם הכי פחות אכפת לו מומכם. הקו הזה לא היה קל וגם ביננו היו רגעים לא קלים, אבל אני מחויק איתי תמיד משפט ששמעתי ממפקד שהיה לי בטידנות: החיים הם כמו נסיעה על אופניים, כשקשה - סימן שאנחנו בעלייה. אתם עולים עכשיו לוותיקות (וחלקכם) והעליה תהיה קשה, אני מבטיח. הסוד לטיפוס עליות עם אופניים הוא לדווש לאט, אך בהתמדה, לסדר את הנשימות ולא להפסיק אפילו לרגע. מי שיתפרץ ברברנות ומי שיעצור למנוחות לא מתוכננות - יתקשה מאוד בדרך. המסר האחרון שאני אכניס לכאן הוא הנושא של שיחת הכיתה שקיימנו בכריכה בחורשת טל: "אף פעם אל תהיה הממוצע של הסביבה שלך". גם כשכולם מסביבכם אגואיסטים וזדקנים אתם חייבים לשמור על ערכים גבוהים. מי שלא מחויק לעצמו ערכים גבוהים יפול מהר לבינוניות ולוויתור עצמי. בסך הכל אני חייב להודות שהייתה לי תקופה מיוחדת איתכם ולמדתי לאהוב אתכם מאוד (כן, אפילו אותך ארי...וגם אותך שחר...) אני אשמח אם נשמור על קשר בהמשך.

גדליה מליק, 052-285021

דברי המחלקה למ"כ גדליה מליק

הגעת אלינו בסוף האימון באליקים אחרי שהיית בנובמבר '00 ואחר כך במסייעת. לא הרבה אנחנו יודעים עליך, מכיוון שלא היית איתנו הרבה זמן. אך, ממה שהכרנו אותך אתה אחילה של בן-אדם שרוצה רק בטובתנו. כמובן שבגלל שהגעת בשלב כזה, היינו חייבים לעשות לך חיים קשים וזה מה שעשינו, לא נתנו לך הקלות בשום דבר, לכן לא הצלחת להכנס לראש שלנו ואנחנו לא לשלך. אנחנו מקווים שתהיה לך הצלחה בצבא בכל מקום שתבחר להיות בו.

בהערכה רבה, מליק 2

להיות גולנצ'יק

האויב, ולדעת שגם שם צדק. זה לתפור חטרת קרטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל ולחשוב שזה לא מספיק. להחצבן על ההקפצה מהבית, אך להיכיר בזכות שביציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות שונות של פחד. זו רצות צמוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החברה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע בעצמך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט באנשים עם הכומחות האדומות כאשר לך יש ציניים אדומות.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי לו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למערכת.

מאיד שלום, לפעמים מטפסים עלינו בחקשורת, אבל ככה זה. תמיד מוצאים מלים רעות, וכמעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים גם יבנו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותרתם עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה הגדיר.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל פאחר ותל פארס והסולוקי, ודגל הדיז באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה להגליך. להיות גולנצ'יק זה עבר והווה ועתיד,

וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, וצייפות מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע ודעזוע, ויד שתמיד אוצחת בנשק. זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם.

לבטחונכם. אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים - כי להיות גולנצ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

מה זה בשבילו גולני. אז: לאנשים הקטנים עם הצל הגדול: להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית-שמש ולא בבית-לחם. זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף שבציניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתאכזר לצרבי שבמחסום. להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל בשטח איי. לתת ביס מהלוף ולחשוב על שווארמה.

להיות גולנצ'יק זה לראות את הנוף מחלון

צוות אור, מחזור אוגוסט 2000
גולני

